

Rozważania Biblijne – 9 stycznia 2022

Drugie czytanie – z listu do Tytusa 2,11-14 ; 3,4-7

Ukazała się bowiem łaska Boga, która niesie zbawienie wszystkim ludziom i poucza nas, abyśmy wyrzekłszy się bezbożności i żądz światowych, rozumnie i sprawiedliwie, i pobożnie żyli na tym świecie, oczekując błogostawionej nadziei i objawienia się chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa, który wydał samego siebie za nas, aby odkupić nas od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud wybrany na własność, gorliwy w spełnianiu dobrych uczynków. Gdy zaś ukazała się dobroć i miłość Zbawiciela, naszego Boga, do ludzi, nie ze względu na sprawiedliwe uczynki, jakie spełniliśmy, lecz z miłosierdzia swego zbawił nas przez obmycie odradzające i odnawiające w Duchu Świętym, którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, abyśmy, usprawiedliwieni Jego łaską, stali się w nadziei dziedzicami życia wiecznego.

- W czasach świętego Pawła, mieszkańcy Krety słyneli z nie najlepszej opinii. Lokalny poeta, żyjący w szóstym wieku przed naszą erą, pisał o nich jako o « klamczuchach i złych ludziach ». Paweł cytując go, potwierdza to słowami: « to świadectwo jest prawdziwe ». Jednak to właśnie z nimi Paweł zakłada pierwszą w tym rejonie wspólnotę chrześcijańską. List do Tytusa zawiera konkretne rady Pawła-zaloczyiciela do Tytusa – odpowiedzialnego wówczas za te wspólnoty. Dotyczą one zarówno młodych jak i starszych, mężczyzn jak i kobiety, zamężnych i niewolników.

Interesujące jest połączenie tych wszystkich rad moralnych z wykładem o misterium wiary. Dla Pawła jedno wypływa z drugiego.

“Ukazała się bowiem łaska Boga”

- Inaczej tłumaczyć: “Bóg stał się człowiekiem” i odtąd zmienił się obraz świata. Przemieniło się też nasze człowieczeństwo: “z miłosierdzia swego zbawił nas przez obmycie odradzające i odnawiające w Duchu Świętym” (Tt 3,5). Jednak do nas należy otworzyć się na te przemiany...

- Chrzest czyni nas nowymi ludzmi.

“oczekując błogosławionej nadziei i objawienia się chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa”

- Planem Bożym jest zjednoczyć całą ludzkość w Sobie, to znaczy przezwyciężyć wszelkie podziały, rywalizacje, nienawiść....
- Słowo “oczekując” oznacza, że prędzej czy później się tak stanie – że jest to pewne.
- Aktem wiary jest wyznanie, że Miłość Chrystusowa będzie mieć “ostatnie słowo.”

Ewangelia według Łukasza 3,15-22

Gdy więc lud oczekiwał z napięciem i wszyscy snuli domysły w sercach co do Jana, czy nie jest Mesjaszem, on tak przemówił do wszystkich: «Ja was chrzczę wodą; lecz idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemienia u sandałów. On chrzcić was będzie Duchem Świętym i ogniem. Ma On wiejadło w ręku dla oczyszczenia swego omłotu: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym». Wiele też innych napomnień dawał ludowi i głosił dobrą nowinę. Lecz tetrarcha Herod, karcony przez niego z powodu Herodiady, żony swego brata, i z powodu innych zbrodni, które popełnił, dodał do wszystkiego i to, że zamknął Jana w więzieniu. Kiedy cały lud przystępował do chrztu, Jezus także przyjął chrzest. A gdy się modlił, otworzyło się niebo i Duch Święty zstąpił na Niego, w postaci cielesnej niby gołębica, a z nieba odezwał się głos: «Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie».

- Trzej synoptycy opowiadają zdarzenie z Chrztu Jezusa, każdy jednak na swój sposób. Jan natomiast czyni tylko aluzje do tego wydarzenia.
- Łukasz jako jedyne wspomina, że **« Kiedy cały lud przystępował do chrztu, Jezus także przyjął chrzest. A gdy się modlił, otworzyło się niebo... »**

Zaraz po opisie chrztu Jezusa, opisuje Jego genealogię. Podobnie jak Mateusz, przedstawia ją od końca, a nie od początku. Ponadto jako jedyne ewangelista podaje, że Jezus też pochodzi od Adama.

« gdy się modlił, otworzyło się niebo i Duch Święty zstąpił na Niego, w postaci cielesnej niby gołębica, a z nieba odezwał się głos: «Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie».

- **« Staliśmy się od dawna jakby ci, nad którymi Ty nie panujesz i którzy nie noszą Twego imienia. Obyś rozdarł niebiosy i zstąpił - przed Tobą skłębity się góry, podobnie jak ogień pali chrust i sprawia wrzenie wody - abyś dał poznać Twe imię wrogom. Przed Tobą drżeć będą narody... » (Iz 63,19-64,1)**

- Nikt ze świadków tego zdarzenia nie wątpi, że jest to głos samego Boga. Pamiętają, że rabini nauczali iż Bóg, który dotąd przemawiał przez swych proroków, może kiedyś sam zwrócić się do swego ludu, przemawiając zza obłoków czy szemrząc, jak gołębica...
- Wszyscy czterej Ewangelisci przedstawiają w tym fragmencie Ducha Świętego w postaci gołębicy – symbolu łagodności i wrażliwości : w ten sposób przedstawiona jest tu Miłość Boża...

Czym była gołębica dla Ewangelistów, co oznaczała w Starym Testamencie ?

- Nawiązywała do dzieła stworzenia :

* « *Ziemia zaś była bezładem i pustkowiem: ciemność była nad powierzchnią bezmiarów wód, a Duch Boży unosił się nad wodami* » (Rdz 1,2)

* « *Duch Boży unosił się nad wodami niczym gołębica fruwiąca nad swymi dziećmi jednak nie dotykająca ich.* » (komentarz rabinistyczny zawarty w Talmudzie Babilońskim)

- Przypominała o Przymierzu, zawartym po potopie. To ona zwiastowała Noemu zakończenie potopu.
- Przypominała gołębice z Piesni nad Piesniami. Dla narodu wybranego ta księga jest deklaracją Bożej Miłości dla swego ludu :

* « *O jak piękna jesteś, przyjaciółko moja, jak piękna, oczy twe jak gołębice!* » (Pnp 1,15)

* « *Powstań, przyjaciółko ma, piękna ma, i pójdź! Gołąbko ma, [ukryta] w zagłębieniach skały, w szczelinach przepaści, ukazaż mi swą twarz, daj mi usłyszeć swój głos! Bo słodki jest głos twój i twarz pełna wdzięku.* » (Pnp 2,13-14)

«Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie».

- Jan Chrzciciel słysząc te słowa rozumiał, że Jezus jest oczekiwanym Mesjaszem, gdyż prorocy właśnie tych słów używali mówiąc o Nim.

STRASBOURG

- **Polska Misja Katolicka w Strasburgu,**
 - ks. Ryszard Górski
- **Parafia Notre Dame de Lourdes**
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
- tel: 03.88.32.31.60